

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234825472/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ludvigsbakke, siden jeg er kommen ud paa dette forbandede Kontor.

— Men der var osse saa dejligt, sagde Ida med en Stemme, som saå hun det for sig: saa dejligt der var ud over Bræstrup.

— Ja, der var rart, sagde han og smækkede med sine Læber: det var den Gang.

Han blev staaende, mens hun hentede Stigen for at tænde Gasblusset over Døren til „A“ og gik op ad den:

— Nej, sagde han og saå op paa hende: der var s'gu ikke mange som gamle Konferensraad.

De vekslede endnu nogle Ord, mens hun gik ned igen og ind paa „A“. Herren derinde, der sad i den store Hvilestol, løftede kun Hovedet, følgende hende med sine store, overskyggede Øjne, mens hun tændte Lysene paa hans Bord.

— Hvem er det egentlig? spurgte von Eichbaum, da hun kom ud igen.

— Jeg véd ikke, sagde hun: en Doktor ...; og mens hun halvt lo, sagde hun:

— Han er den eneste, jeg er forskrækket for.

Eichbaum lo: Han lader s'gu da til at være meget stilfærdig ...

— Ja, men jeg véd ikke ... det er ligesom han lignede et Spøgelse ...

— Et Spøgelse?

— Ja, sagde Ida ligesom forlegent: et Spøgelse af et Menneske.

Hr. v. Eichbaum blev ved at le, uden at hans Blik slap hende.

— Naa, Godaften, Frøken.

Hr. v. Eichbaum nikkede og lukkede sig ud, og Ida krøb op ad Stigen for at tænde Blusset over Døren til „Salen“. Inde fra Kvinderne hørte man en skingrende Mumlen. Det var Frøken Benjamin, hun blev altid urolig hen mod Aften.

Ida Brandt stod uvilkaarligt og nynnede ganske sagte,